

สมาชิกกลุ่ม ส.ว.

นางสาวอรสา ตระกูลสา รหัส 125

นางสาวสุพรรณ ชุนเทียม รหัส 126

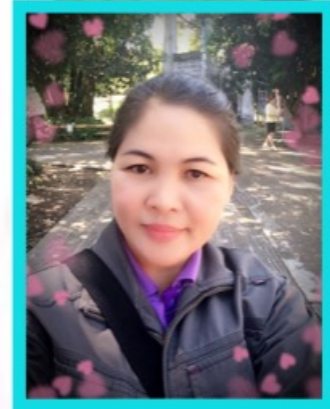
นางวาสิฏฐี สิงห์โห รหัส 129

นางสาวเกษร สมนาค รหัส 130

นางรุ่งนภา งามรูป รหัส 136

นางทิพวรรณ ลีสี รหัส 137

นางสาวโสมนัส วรรณศรี รหัส 143

การปลูกฝังและการสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย

การปลูกฝังและสร้างพื้นฐานทักษะชีวิตเป็นความสามารถทางอารมณ์ในการรู้จักแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดความอยู่รอด ปลอดภัย และมีความสุขในการดำเนินชีวิตซึ่งอาจเกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเองและบุคคลอื่น. ทักษะชีวิตเป็นการเรียนรู้ในการปรับตัวและปรับความคิดปรับพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้นจากเดิม และเพื่อสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นการปรับตัว ปรับความคิด ความรู้สึกความสามารถในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

ความหมายของการปลูกฝังและสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย

หมายถึงแนวทางการปฏิบัติหรือวิธีการที่เหมาะสม หรือวิธีการที่สามารถปรับตัวและมีพฤติกรรมที่ดี มีความเหมาะสมจากเดิม เพื่อให้เด็กอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในชีวิตประจำวันได้และเพิ่มความพร้อมในการปรับตัวในอนาคตได้อย่างมีความสุข

ความสำคัญของการปลูกฝังและพัฒนาทักษะชีวิต

การปลูกฝังและสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย มีความสำคัญในการวางรากฐานพัฒนาการของช่วงชีวิต การเรียนรู้ ความสามารถทางด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นภาระที่เกี่ยวกับความสำคัญของตนเองการเข้าใจผู้อื่นในการอยู่ร่วมกัน ในสังคมความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดแก้ไขปัญหา และการคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นล้วนแล้วแต่เป็นลักษณะของบุคคลที่มีลักษณะชีวิตที่ดี

ปิยนันท์ หิรัณย์ชโลทร(2558,9-6,9-7)กล่าวถึงความสำคัญถึงความสำคัญของการปลูกฝังและสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

1.ความสำคัญต่อตัวเด็ก

1.1ช่วยให้เด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อเด็กปฐมวัยได้รับการปลูกฝังและสร้างให้ตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง. โดยที่พ่อแม่และคนในครอบครัวช่วยกันอบรมเลี้ยงดู และเอาใจใส่ทั้งสุขภาพร่างกายและจิตใจให้ได้รับความอบอุ่น และการตอบสนองทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสมเด็กก็จะพัฒนาความเป็นตัวเองเกิดความไว้วางใจเชื่อใจต่อบุคคลอื่น. ซึ่งจะส่งผลในการมองตัวเองในเชิงบวก รักและภูมิใจในตนเองมีความพึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

1.2 ช่วยให้ได้มีความสุขในการดำเนินชีวิต

เมื่อเด็กมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี เติบโตพร้อมที่จะเรียนรู้สังคมภายนอก. เด็กก็จะมีความสุขต่อการดำเนินชีวิต แม้ว่าจะมีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในอนาคต. ก็จะไม่ย่อท้อและพร้อมที่จะเผชิญปัญหา และพร้อมที่จะเผชิญปัญหา และอยากเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ช่วยให้ได้รู้จักคิด ใช้ภาษาในการสื่อสารหรือมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกต่อผู้อื่น รู้จักรักษากฎ กติกา ในสังคม สามารถจัดการและควบคุมอารมณ์ตนเองได้อย่างเหมาะสม

2. ความสำคัญต่อสังคมและประเทศชาติ

2.1 ช่วยเตรียมทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาประเทศ

2.2 ช่วยให้ผู้สังคมมีความสุขและมีคนเก่ง คนดี

แนวคิด ทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับการปลูกฝังและสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอบข่ายของแนวคิด. ทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับการปลูกฝังและสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1.แนวคิดการพัฒนามนุษย์ตามหลักพุทธศาสนาของพระธรรมปิฎก

1.1.แนวคิดการพัฒนามนุษย์ตามหลักพุทธศาสนาของพระธรรมปิฎก

พระธรรมปิฎก. ได้อธิบายถึงแนวคิดทางพระพุทธศาสนา โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์อย่างองค์รวมหรือที่เรียกว่า "ไตรสิกขา" ด้วยว่าคนเราเกิดมานอกจากการมีชีวิตอยู่รอดแล้วต้องมีชีวิตอยู่ให้ดีด้วยการอาสาฬหสิกขาหรือศึกษาเรียนรู้ ฝึกฝนพัฒนาตนใน 3 ด้านคือ ศีล สมาธิ และปัญญา

1.2.แนวคิดของจอห์น ดิวอี้

จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) มีแนวคิดเกี่ยวกับการปลูกฝังและสร้างทักษะชีวิตไว้ว่า มนุษย์จะต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด. ซึ่งหมายถึง การปรับตัวให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม เพราะมนุษย์ต้องเผชิญกับปัญหา จึงต้องฝึกให้มนุษย์แก้ปัญหาด้วยการลงมือปฏิบัติ เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อให้ฝึกคิด ฝึกทำและค้นพบด้วยตนเอง นั่นคือ **Learning by doing** หรือ "การเรียนรู้จากการลงมือกระทำ"

2.ทฤษฎีด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม

2.1ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญา สังคมของ แบนดูรา

แบนดูรา มีความเชื่อว่า. พฤติกรรมของบุคคลไม่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไม่ได้ จากปัจจัยทางเท่านั้นแต่มีปัจจัยในส่วนของพฤติกรรมและส่วนบุคคลจากความเชื่อดังกล่าวสามารถนำมาปลูกฝังและสร้างทักษะชีวิตให้กับเด็กปฐมวัย. โดยการเรียนรู้จากการสังเกต และการรับรู้ความสามารถของตนเองได้

2.2.ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์

สกินเนอร์ ได้แบ่งประเภทของผลจากพฤติกรรมนั้นไว้ 2 อย่าง คือ การเสริมแรง. ซึ่งมีทั้งการเสริมแรงทางบวกและทางลบ

2.3 ทฤษฎีด้านความคิด

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพือาเจท์

เป็นการพัฒนาความสามารถทางด้านความคิดเพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางด้านสติปัญญา. พัฒนาการทางสติปัญญาและการคิดของเด็กเกิดขึ้นจากการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย

การสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย เกี่ยวข้องกับปัจจัยหลักที่สำคัญ คือ

1. ตัวเด็กเอง

ช่วยให้เด็กมีชีวิตที่ดี เมื่อเด็กปฐมวัยได้รับการปลูกฝังและสร้างให้ตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดมีผลต่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย. มีสาระที่สำคัญ 4 ประเด็น

1. พันธุกรรม
2. เพศ
3. อารมณ์
4. สุขภาพของเด็กระหว่างอยู่ในครรภ์

2. ปัจจัยส่วนบุคคล มีอยู่ 6 ประเด็นหลักคือ

1. ลักษณะทางด้านร่างกาย
2. ลักษณะทางด้านอารมณ์จิตใจ
3. ลักษณะด้านสังคม
4. ลักษณะทางด้านสติปัญญา
5. พลังสุขภาพจิต

3.ด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีผลอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย มีประเด็นสำคัญ คือ

- 1.การอบรมเลี้ยงดู
- 2.ความสัมพันธ์ในครอบครัว
- 3.ภาวะวิกฤติและวงจรชีวิตครอบครัว
- 4.ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

4.ปัจจัยด้านสถานพัฒนาเด็ก

ปัจจัยด้านพัฒนาเด็กมีผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย มี 4 ประเด็นสำคัญ คือ

4.1 หลักสูตร

4.2 สภาพแวดล้อมสถานที่ตั้งของสถานพัฒนาเด็ก ควรตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความสะดวกสบาย มีบรรยากาศที่ดี ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ใกล้การจราจรที่มีเสียงรบกวน

4.3 บุคลากร

สถานศึกษาประกอบด้วยบุคลากรหลายฝ่าย ล้วนส่งผลต่อการพัฒนาเด็กทั้งสิ้น เพราะบุคลากรทุกฝ่ายทำงานตามบทบาทหน้าที่และมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความสามัคคีกันในหน่วยงาน ก็จะสามารพัฒนาเด็กที่อยู่ในสถานศึกษาให้มีคุณลักษณะที่ดีด้วย

4.4การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่สถานพัฒนาเด็กและผู้ปกครองได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน จะส่งผลให้เด็กมีทักษะชีวิตที่ดี ถ้าสถานศึกษาไม่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก อาจจะทำให้ขาดการพัฒนาทักษะชีวิตที่เหมาะสมของเด็กได้

5.ปัจจัยด้านชุมชน

ปัจจัยด้านชุมชนที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตเด็กปฐมวัย

1.1 ชุมชนแบบชนบท

เด็กจะได้รับการเลี้ยงดูโดยตรงจากพ่อ,แม่,ปู่,ย่า,ตา,ยาย,และการที่อยู่ร่วมกันเป็นชุมชนหมู่บ้าน. เด็กจะได้เรียนรู้จากการเล่นกับเพื่อนบ้านเล่นตามวิธีชุมชน การได้ใช้ชีวิตร่วมกับผู้ใหญ่ในครอบครัว. จะเอื้อให้เด็กมีทักษะชีวิตด้านสังคม และด้านอารมณ์ที่ดีเพราะเด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้คนที่หลากหลาย

1.2.ชุมชนเมือง

ชุมชนเมืองเป็นชุมชนที่มีหลากหลายองค์กร หน่วยงาน หรือสถานที่สำคัญต่างๆเด็กที่อยู่ในชุมชนเมือง แวดล้อมด้วยสถานที่และทรัพยากรทางสังคม การที่เด็กได้สัมผัส สัมพันธ์กับผู้คน สถานที่ หรือแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม เด็กจะมีโอกาสในการพัฒนาทักษะชีวิตในทุกๆด้าน

6.ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญงอกงาม. ความเป็นระบบระเบียบ. ความเป็นหนึ่งเดียวของคนในชาติ มีผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตเด็กปฐมวัย 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

6.1 วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับอาชีพ

-ในสังคมชนบทเด็กจะมีวิถีชีวิต จะผูกพันธ์กับอาชีพการทำเกษตรกรรม. ส่วนสังคมเมืองวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพมักเป็นด้านอุตสาหกรรม

6.2 วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการละเล่น

-เด็กในแต่ละภูมิภาคต่างๆจะมีการเล่นและประดิษฐ์ของเล่นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต และสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและความสัมพันธ์กับฤดูกาล

6.3 วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับศาสนาและประเพณี

มีวิถีความคิด และความเชื่อที่มีการปฏิบัติแตกต่างกัน

6.4วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับอาหารการกิน

แต่ละถิ่นจะมีอาหารการกินที่แตกต่างกัน

สรุป

การปลูกฝังและสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัยมีส่วนสำคัญหลายด้านในการพัฒนาความรู้ความสามารถของชีวิตมนุษย์ ดังเช่นความรู้พื้นฐานที่มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของนักการศึกษาที่มีความรู้ความชำนาญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการปลูกฝังทักษะชีวิตซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือช่วงวัยแรกเกิด-3 ปี และช่วง3-6ปีล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาทั้งสิ้นเพราะเป็นการปูรากฐานที่ดีให้กับเด็กเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติและปรับตัวในอนาคต

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย ทุกๆด้าน ส่งผลให้เด็กเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงการฝึกปฏิบัติในชีวิตประจำวัน โดยการได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างจะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีความสุขในการอยู่ร่วมกันในสังคม และประเทศชาติต่อไป